

Bemærkninger til lovforslaget

I § 13, stk. 2, i dyreværnsloven, lov nr. 386 af 6. juni 1991, som senest ændret ved lov nr. 387 af 22. maj 1996, bemyndiges justitsministeren til at fastsætte nærmere regler for aflivning af dyr. Denne bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1037 af 14. december 1994 om slagtning og aflivning af dyr, som ændret ved bekendtgørelse nr. 550 af 24. juni 1997. Bekendtgørelsens § 7 angiver retningslinjerne for slagtning og aflivning af dyr uden forudgående bedøvelse.

Dette lovforslag har til hensigt at fjerne denne mulighed ved at tilføje en sætning til lovens § 13, stk. 2, om, at justitsministeren ikke kan give tilladelse til aflivning af dyr uden forudgående bedøvelse. Derefter må bekendtgørelsen om slagtning og aflivning af dyr ændres i overensstemmelse hermed.

Lovforslaget er fremsat på baggrund af, at der alle vegne fra lyder krav om etisk adfærd. Dette bliver forstået bredt og nyder netop derfor stor anerkendelse i befolkningen. Etikken gælder mellem menneskelige forhold, etikken gælder naturen, og etikken gælder vores forhold til husdyr. Herunder stilles der krav til dyrenes samlede livsvilkår.

Derfor er det heller ikke tilfredsstillende blot at følge den henstilling, Det Dyreetiske Råd fremkom med i sin udtalelse fra april 1997 i forbindelse med Retsudvalgets behandling af lovforslag nr. L 93 om ændring af dyreværnsloven, jf. L 93 bilag 19, folketingsåret 1996-97. Heri anbefales, at får og lam fortsat fastholdes manuelt og får overskåret halspulsåren, stadig uden forudgående bedøvelse. For kvæg anbefaler Det Dyreetiske Råd, at dyrene får halspulsåren overskåret og først derefter bedøves. Endelig fremgår det af udtalelsen, at det for kyllinger også er tvivlsomt, om den rituelle slagtning vil foregå på betryggende vis blot ved at nedsætte tempoet på slagtebåndet en anelse, og derfor henstiller Det Dyreetiske Råd, at hver kylling skal fastholdes manuelt, når halssnittet lægges, og indtil døden nogle sekunder efter med sikkerhed er indtrådt.

Det må fastholdes som hovedprincip, at alle dyr skal bedøves inden slagtning. Derfor er det først og fremmest dyrenes tarv, der skal tilgodeses. For kyllingers vedkommende kan det accepteres, at man med et hug af en økse eller lignende skiller hovedet fra kroppen, men ikke at man står og bakser med overskæring af halspulsårer. Alle andre dyr skal ganske enkelt bedøves inden slagtningen, og dette skal være en ufravigelig regel. Får og lam skal bedøves inden slagtning og ikke blot fastholdes manuelt. Kvæg skal bedøves inden overskæring af halspulsårer. Det er ikke dyreetisk acceptabelt blot efterfølgende at bedøve.

Der er flere faktorer, som indvirker på den etiske vurdering af slagtning uden bedøvelse:

- Der er personalegrupper involveret i slagtning uden bedøvelse, som ikke personligt er tilhængere af denne slagteform. Disse personer har ikke i deres arbejdsforhold nogen mulighed for at nægte at medvirke. I stigende omfang giver ikke mindst dyrlæger udtryk for modvilje mod at skulle deltage.
- Landmænd, som i stigende omfang selv afkræves dyreetik af kunderne, skal levere deres dyr til slagtning uden at vide, på hvilken måde slagtningen vil foregå.
- Almindelige forbrugere, som netop i stigende omfang stiller krav til gennemført dyreetik, bliver ufrivilligt aftagere af rituelt slagtet kød. Dette sker, fordi der er en ikke ubetydelig del af dyrekroppen, som ikke kan sælges til de religiøse grupper, og derfor sælges i den almindelige handel.

Dette lovforslag er i revideret form en genfremsættelse af lovforslag nr. L 93, Forslag til lov om ændring af dyreværnsloven (Forbud mod slagtning og aflivning af dyr uden bedøvelse), folketingsåret 1996-97, jf. Folketingets forhandlinger side 3094, 7454 og 7978, Till. A side 2471 og 2474 og Till. B side 917. Det er forslagsstillernes opfattelse, at den seneste udvikling har vist nødvendigheden af en fornyet debat.